

PARSHA PERSPECTIVES

KORACH

June 22, 2011

Given by Rabbi Shmuel Silber

1. במדבר פרק טז

א וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן-יִצְחָר בֶּן-קֵהוֹס, בֶּן-לֵוִי וְדָתָן וְאָבִיָּהוּ בְנֵי אֱלִיאֵב וְאוֹזַן בֶּן-פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן: ב וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאַנְשֵׁים מִבְּנֵי-יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם נָשִׂיָא עִדָּה קִרְאִי מוֹעֵד אַנְשֵׁי-שָׁם: ג וַיִּקְהֻלוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב-לָכֶם כִּי כָל-הָעֵדָה כָּלָם קְדָשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יְהוָה וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל-קְהַל יְהוָה: ד וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו: ה וַיַּדְבֵּר אֶל-קֹרַח וְאֶל-כָּל-עֵדָתוֹ לֵאמֹר בֹּקֶר וַיָּדַע יְהוָה אֶת-אֲשֶׁר-לֹו וְאֶת-הַקְדּוֹשׁ וְהַקְרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחָר-בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו: ו זֹאת עָשׂוּ קְחוּ-לָכֶם מַחְתֹּת קֹרַח וְכָל-עֵדָתוֹ: ז וּתְנוּ-כֶהֱן | אֵשׁ וְשִׁמּוֹ עֲלֵיהֶן | קִטְרֶת לִפְנֵי יְהוָה מִחֵר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר-יִבְחָר יְהוָה הוּא הַקְדּוֹשׁ רַב-לָכֶם בְּנֵי לֵוִי:

Verse 1: Korach took, [Korach], the son of Yitzhar the son of Kehos, the son of Levi, and Dasan and Aviram the sons of Eliav, and On the son of Peles, the sons of Reuvein. **Verse 2:** They rose up before Moshe with men from Bnei Yisroel [numbering] two hundred and fifty, who were the leaders of the congregation, those who were called to meetings, men of [prominent] name. **Verse 3:** They gathered against Moshe and Aharon, and they said to them: "You have [taken] too much for yourselves [and] since the entire congregation are all holy and Ad-noy is in their midst, why do you raise yourselves above the assembly of Ad-noy?" **Verse 4:** Moshe heard, and he fell upon his face. **Verse 5:** He spoke to Korach and to his entire congregation, saying: "[In the] morning, Ad-noy will make known who is [qualified to be] His, and who is holy, He will bring close to Him; and whoever He chooses, He will bring near to Him. **Verse 6:** Do this: Take, for yourselves, fire pans, Korach and his entire congregation, **Verse 7:** and place fire in them and put incense upon them before Ad-noy, tomorrow; and it will be that the man who will be chosen by Ad-noy, he is the holy one; [you have taken] too much upon yourselves, sons of Levi."

2. במדבר פרק יז פסוקים א-ג

א וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ב אָמַר אֶל-אֶלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיִּרֶם אֶת-הַמַּחְתֹּת מִבֵּין הַשִּׁרְפָּה וְאֶת-הָאֵשׁ זֶרֶה-הִלָּאָה כִּי קָדְשׁוֹ: ג אֵת מַחְתֹּת הַחַטָּאִים הָאֵלֶּה בְּנִפְשָׁתָם וַעֲשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פָחִים צְפוּי לְמוֹצָח כִּי-הִקְרִיבָם לִפְנֵי-יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִי לְאוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

Ad-noy spoke to Moshe, saying; **Verse 2:** "Say to Elazar the son of Aharon, the *kohein* and have him lift up the firepans from the inferno, and you, scatter the fire yonder, for, they were sanctified; **Verse 3:** [These] firepans of these sinners [who paid] with their souls, and make them into hammered sheets to overlay the altar, for they were brought in offering before Ad-noy and they were sanctified; and they shall be for a sign for Bnei Yisroel.

3. במדבר פרק יז

טז וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: יז דַּבֵּר | אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאֹתָם מִטָּה מִטָּה לְבֵית אָב מֵאֵת כָּל-נְשִׂיאֵהֶם לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת אִישׁ אֶת-שְׁמוֹ תִּכְתֹּב עַל-מִטָּהוּ: יח וְאֵת אֶהֱרֹן תִּכְתֹּב עַל-מִטָּה לֵוִי כִּי מִטָּה אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם: יט וְהִנַּחְתָּם בָּאֵהָל מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדוּת אֲשֶׁר אוֹעֵד לָכֶם שָׁמָּה: כ וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אִבְחָר-בּוֹ מִטָּהוּ יִפְרָח וְהִשְׁכַּחְתִּי מֵעָלַי אֶת-תְּלִנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מַלְיָנִם עֲלֵיכֶם: כא וַיַּדְבֵּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֵלָיו | כָּל-נְשִׂאֵיהֶם מִטָּה לְנָשִׂיא אֶחָד מִטָּה לְנָשִׂיא אֶחָד לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת וּמִטָּה אֶהֱרֹן בְּתוֹךְ מִטּוֹתָם: כב וַיָּנַח מֹשֶׁה אֶת-הַמִּטּוֹת לִפְנֵי יְהוָה בָּאֵהָל הָעֵדוּת: כג וַיְהִי מִמַּחְרֹת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל-אֵהָל הָעֵדוּת וְהִנֵּה פָּרַח מִטָּה-אֶהֱרֹן לְבֵית לֵוִי וַיֵּצֵא פָּרַח וַיֵּצֵץ צִיץ וַיִּגְמַל שְׁקָדִים: כד וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת-כָּל-הַמִּטּוֹת מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִטָּהוּ: כה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הֲשִׁב אֶת-מִטָּה אֶהֱרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמַרְתָּ לְאוֹת לְבְנֵי-מִרְיָ וְתִכַּל תְּלוֹנָתָם מֵעָלַי וְלֹא יָמָתוּ: כו וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ בֶּן עֶשְׂרֵה

16. The Lord said to Moses saying: 17. Speak to the children and take from them a staff for each father's house from all the chieftains according to their fathers' houses; [a total of] twelve staffs, and inscribe each man's name on his staff. 18. Inscribe Aaron's name on the staff of Levi, for there is [only] one staff for the head of their fathers' house. 19. You shall place the staffs in the Tent of Meeting before [the [Ark of] the Testimony where I commune with you. 20. The staff of the man whom I will choose will blossom, and I will calm down [turning away] from Myself the complaints of the children of Israel which they are complaining against you. 21. Moses spoke to the children of Israel, and all their chieftains gave him a staff for each chieftain according to their fathers' houses, [a total of] twelve staffs, and Aaron's staff was amidst their staffs. 22. Moses placed the staffs before the Lord in the Tent of the Testimony. 23. And on the following day Moses came to the Tent of Testimony, and behold, Aaron's staff for the house of Levi had blossomed! It gave forth blossoms, sprouted buds, and produced ripe almonds. 24. Moses took out all the staffs from before the Lord, to the children of Israel; they saw and they took, each man his staff.

Approach #1

4. חזקוני במדבר פרק טז פסוק ו

(ו) קחו לכם מחתות לא עלה בדעתו של משה שיסכימו בדבר שהרי ידוע שכל מקריבי קטרת זרה במיתה כמו שמצינו בנדב ואביהוא אלא כנגד שבאו הם על משה בדברי ריבות בא גם הוא בדברי ריבות.

5. רבינו בחיי במדבר פרק טז פסוק ו

(ו) זאת עשו קחו לכם מחתות. אמר משה: אתם אומרים שאני החלפתי הלויים תחת הבכורות כדי לתת גדולה לאהרן אחי ולבניו, ועשיתי שיהיו הלויים משועבדין לאהרן, ועשיתי כל זה מלבי ולא מאת ה' היתה זאת, אם כן "זאת עשו": הקריבו אתם הקטרת שיש בו עונש מיתה בידי שמים לזרים, שעל זה אמרה תורה: (לעיל א, נא) "והזר הקרב יומת", ואם אתם נצולין מן העונש אז אודה לדבריכם שאין הקב"ה מקפיד בין שבט לשבט ואינו מבדיל בין איש לאיש ...

Approach #2

6. רש"י במדבר פרק טז פסוק ו

(ו) זאת עשו קחו לכם מחתות - מה ראה לומר להם כך, אמר להם דרכי הגוים יש נימוסים הרבה וכומרים הרבה ואין כולם מתקבלים בצית אחד, אנו אין לנו חלל כ' אחד, ארון אחד ותורח אחד ומזבח אחד וכן גדול אחד ואתם מאתים וחמישים איש מצקשים כהונה גדולה, אף אני רוצה בכך, הא לכם תשמים חצי מכל, היא הקטרת כחצי מכל מכל הקרבנות .....

7. Rabbi Samson Raphael Hirsch Numbers Chapter 16 Verses 6-7

A

B

V. 6—7. Moses had seen through Korach. Nothing but jealousy of the priestly honour conferred on the tribe of Aaron, placing the rest of the Levite families in the background, had brought him to rebellion. To do away with this distinction — perhaps that the popular vote might even confer it on him and his descendants, — he had declared the equal right of everybody to have this honour, to be the motive of his uprising and raised doubts as to the authority of Aaron being raised to that dignity being directed by God. Very well then, if they are really convinced of the truth of their assertions let them dare to put them to the test, and in accordance with what they asserted let them approach God with a high-priestly function. The highest point of the high priestly office is the offering of קטרת, in the action symbolising the highest degree of giving oneself

up completely, without any reservation whatsoever, (the incense is completely sublimated leaving no residue I.L.) to giving satisfaction to God. In accordance with their assertion that they are all worthy to be priests, let them then approach God by offering incense and stand ready for God to decide. But, he warned them, not only for all the rest of the tribes who were represented by the two hundred and fifty men, but even for the Levites who stood after all quite near to the Sanctuary, as whose representative Korach wished to be regarded, it was a fateful arrogant presumption, hence: **רב לכם בני לוי!**

8. משך חכמה במדבר פרק טז פסוקים יח-כב

עשו תיכף כאשר צוה "ויקחו איש מחתתו",
עומדים הכן לקבל הופעת הקדושה ממקור
הקדושות, הוא השם יתברך. לא כן קרח! הוא
היה בעל מחלוקת כדת ואבירם, הוא מקנא
ושונא מפני קנאתו למשה [אשר שנאה מפני
הקנאה אין תרופה למכתה], ומחפש עלילות על
משה להקטין מעלתו וערכו אצל העם. דעתו
היה שלא לשמוע אל משה מה שידבר, רק המה
יבחרו³ ולא הוא, המה יאמרו לו מה שיעשה,
שזה יהיה הבחינה והנסיון. ולכן לעג ושפך כוז
על הר"ן איש לאמור: הלא אתם חושדים את
בן עמרם, שזה עשה מלכו, ואם כן מדוע אתם
שומעים לקולו ליקח מחתות להקטין קטורת
כמו שיצוה? השמיעו לאזניכם מה שאתם
מוציאים מפיכם! את משה אתם חושבים לבדאי
[חלילה] ולקולו אתם שומעים? ⁶ וכיוצא בזה
בדברי לעג וליצנות. וזה שאמר "ויקהל עליהם
קרח את כל העדה", היינו על הר"ן איש קיהל
את כל עדת ישראל, להלעיג עליהם מה שהיו
לוקחים הקטורת ועשו כאשר דבר משה וכו'.
לכן אמרו: "האיש אחד יתטא" — זה קרח
לבדו⁸, והר"ן איש זכו שנעשו מחתותיהם ציפוי
למזבח⁹, כי על ידם נתקדש שם שמים.

טו, יחכב ויקחו איש מחתתו ויתנו
עליהם אש וישימו עליהם קטרת ויעמדו
פתח אהל מועד וכו' ויקהל עליהם קרח
וכו' האיש אחד יתטא וכו'.

נראה לי לפי פשטות הכתובים כי קרח לא
הקטיר קטורת, שלא הזכירו שלקח והקטיר. וכן
מוכח בפרשת פנחס (כו, י) "ותבלע אותם ואת
קרח (במות העדה) באכול האש את חמשים
ומאתים איש (ויהיו לנס)".¹ כי הר"ן איש היו
אנשים גדולי ישראל כמו שהפליאם הכתוב:
"נשיאי עדה" "קריאי-מועד" "אנשי שם"² [ועיין
דברי רש"י בסנהדרין דף נב, ב ד"ה למה תלמיד
חכם וכו']³. והיו הולכים בחומם להראות בנסיון
מי הוא הקדוש, כי חשבו כי אינם נופלים
במעלתם מהם⁴, ומזיע יפרדו מהיות כהנים
גדולים ולויים לעולם. וכאשר אמר להם משה
שיקטירו קטורת, ובזה "יודיע ה' את אשר לו",

9. רמב"ן במדבר פרק יז פסוק ב

(ב) כי קדשו — .... אבל יש לומר, כי בעבור שעשו כן על פי משה היו קדש, כי הם הקדישו אותם
לשמים לפי שחשבו שיענה אותם האלהים באש ותהיינה המחתות האלה כלי שרת באהל מועד
לעולם. והנכון בעיני, כי יאמר הכתוב (פסוק ג) כי הקריבום לפני ה' ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל,
כלומר אני הקדשתי אותם מעת שהקריבו אותם לפני כדי שיהיו לאות לבני ישראל:

10. רב משה דוד מצ'ורטקוב

ויצא משה את כל המטות... ויראו ויקחו איש מטתו... לכאורה תמוה, בשלמא אהרן
שהוציא את מטתו, מוכן הדבר, כי בו ראו את הנס, "הנה פרח מטת אהרן... ויצץ ציץ ויגמל
שקדים", אבל הנשיאים למה הראו הם את מטותם? ולמה נכתב פרט זה בתורה? — אלא
יש בזה מוסר השכל: הנשיאים לקחו את מטותיהם להראות שמטותיהם לא פרחו, ויראו
ויקחו איש מטתו — כל אחד מהנשיאים היה בעל מדרגה כזו שהיה לו עזו להראות שאהרן
נבחר והוא לא נבחר.

11. תרגום יונתן במדבר פרק יז פסוק כד

(כד) והנפק משה ית כל חוטריא מן קדם יי לכל בני ישראל ואשתמודעו ונסיבו גבר חוטריה:

12. כתר יונתן במדבר פרק יז פסוק כד

(כד) ויוציא משה את כל המטות מן לפני יי לכל בני ישראל ויכירו ויקחו איש מטהו:

13. משך חכמה במדבר פרק יז פסוק יז

א. (יז) דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה וכו'. הענין, כי טעות קרח ועדתו היה כי חשבו כי הכהונה אינה ענין סגולה וטבעי לזרע אהרן, רק ענין כשרון פעולה, אשר מצאו חן עבור מעלתם. אם כן, במשך הימים אשר הכהנים חוטאים, או הישראלים המה מקודשים במעלה יותר מהכהנים, ראוי להם הכהונה, וכמעלת דוד וזרעו למלוכה (תהלים קלב, יב): "אם ישמרו בניך בריתי (ועדותי זו אלמדם, גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך" – שעל תנאי.

ב. לכן הראה להם כי מעלת אהרן הוא טבעי וסגולתי, כערך מעלת ישראל אשר נשבע הקב"ה שלא יחליפם וכו'. כן ברית מלח באהרן. ולוי נקרא על שם שמיוחד לעבודה, כמו שאמרו במדרש שגבריאלי העלהו למעלה וכו'.

ג. ולכן צוה הקב"ה ליקח שנים עשר מטות ומטה אחד למנשה ואפרים, להורות כי לבית אבותם מצד התולדה – לא מצד כשרון הפעולה, אשר ראובן הפסיד הבכורה עבור שהיה "פחז כמים", וניתנה לבכור רחל עבור כשרונו – רק מצד התולדה. ובכל זאת מטה אהרן פרח וכו' ויגמול שקדים ..... לכן אמר (פסוק כה) "למשמרת לבני מרי ותכל תלונותם וכו' עד עולם" – כי אולי יאמרו אהרן ובניו היו הגדולים במעלה, להם היה ראוי הכהונה, לא כן עכשיו. לכן מהמטות יראו כי הוא ענין טבעי וסגולי לכל המטה, יהיו איך שיהיו.

14. ויקרא פרק ח

(א) וידבר יקוק אל משה לאמר: (ב) קח את אהרן ואת בניו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות:

1. And the Lord spoke to Moses, saying, 2. Take Aaron and his sons with him, and the garments, and the anointing oil, and the sin offering bull, and the two rams, and the basket of unleavened bread,

15. רש"י ויקרא פרק ח פסוק ז

קח את אהרן – קחנו בדברים ומשכנו:

15. ספר מסילת ישרים פרק א

יסוד החסידות ושרש העבודה התמימה הוא שיתברר ויתאמת אצל האדם מה חובתו בעולמו ולמה צריך שישים מבטו ומגמתו בכל אשר הוא עמל כל ימי חייו.

R. Moshe Hayim b. R. Ya'akov Hai Luzzato was born in Padua, Italy, in 1707. In 1743 he and his family emigrated to the Holy Land, settling in Acco, but it has been accepted that they all perished in an outburst of plague in 1747, and according to tradition, was buried in Tverya.